

sere under vanskelige Vejrforhold — og dette var det, saa vidt jeg ved, Hensigten at gøre —, synes det mig, at der derigennem var skabt en Betyggelse for Skibsfarten i et saadant Omfang, at det maatte kunne forsvares at gaa til Gennemførelsen af Broanlægget. Erindres maa det jo, at uanset hvilken Form for Bro der bliver valgt, vil det gaa saaledes, at Skibsfarten protesterer. Saa vidt jeg ved, har saadanne Protester lydt overfor alle tidligere Broanlæg. Jeg ved, det var Tilfældet, da man byggede den faste Bro over Limfjorden. Det var ogsaa Tilfældet, da man lavede Broforbindelsen mellem Sjælland og Masnedø, og det vil utvivlsomt komme frem, hver Gang man vil etablere Forbindelser af den Art, fordi de naturligvis altid i nogen Grad vil genere Skibsfarten. Men det vil da være de dertil beskikkede Myndigheders og Lovgivningsmagtens Sag at overveje, om disse Indsigelser vejer tilstrækkeligt til i Forhold til den Fordel, det vil være at faa en saadan Forbindelse etableret, og det forekommer mig ikke, at der kan tillægges Skibsfartens Indsigelse ved denne Lejlighed en saadan Betydning, at man af Hensyn hertil skal indskrænke sig til det, som Udvalget har indskrænket sig til: at udtale sin Sympati for Tanken om en fast Forbindelse, men i øvrigt ikke foretage sig noget.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) fremsatte meget veltalende Bemærkninger om det Fremsyn, det gjaldt om at udvise. Ja, det er jo godt nok at tale om at udvise Fremsyn, men det skæpper jo kun lidt, hvis man ikke praktiserer det. Hvis man havde haft det Fremsyn, som det ærede Medlem talte om, i 1910, havde vi haft Broforbindelsen paa langt billigere Vilkaar, end vi kan faa den nu eller senere. Saa havde vi staaet rustede til at kunne besørgede den — haaber vi jo alle — meget betydelige Trafik Syd paa og Syd fra, som i den kommende Tid vil komme, og saa havde vi vel ogsaa staaet overfor en ret nærliggende Etablering af en anden Forbindelse mellem vort Land og det sydlige Udland, nemlig en Rødby—Femern-Rute, en Rute, der efter min Mening i den kommende Tid vilde faa den allerstørste Betydning for Forbindelsen mellem det vestlige Europa og Skandinavien. Det maa meget beklages, at Resultatet blev det, det blev i 1910, og jeg maa dertil føje min dybe Beklagelse af, at man ikke gennem de Forhandlinger, der i denne Rigsdagsamling er førte, har kunnet naa videre end til at slutte sig til den Sympati, som allerede kom til Orde i 1909—10. Jeg vil der-

for ikke kunne stemme for Ændringsforslag Nr. 3, men agter at stemme imod det.

Lewinsky: Jeg ønsker gerne, for at der ikke skal finde nogen Misforstaaelse Sted, at udtale angaaende Ændringsforslag Nr. 2, som mine Meningsfæller og jeg subsidiært har tiltraadt, det Ændringsforslag, som kun gaar ud paa at borttage Dobbeltsporet til Skern, at da vi efter den Stilling, der har været i Udvalget, ikke har Udsigt til, at dette Dobbeltspor kan gennemføres her i Tinget, vil vi anbefale at stemme for dette Ændringsforslag.

Stilling: Som en af Lokalrepræsentanterne for den Egn, den i Underændringsforslaget under Nr. 2 antydede Bane skal gaa igennem, vil jeg gerne have Lov til at give dette Ændringsforslag min varmeste Anbefaling. Men forinden jeg knytter nogle Bemærkninger dertil, vil jeg sige, at der er i Betænkningen indsat en Passus om Forbindelsen Kalundborg—Aarhus, som glæder mig og naturligvis alle Jyder, der har Øjet aabent for Betydningen af denne gode gamle Forbindelse. Man tilraader at gaa bort fra Færgerne foreløbig og gaa over til hurtige Dampskibe, og dette er vistnok fuldstændig korrekt og rigtigt. Vi har jo haft Prøverne med det nye Dampskib, „Sverige“ eller „H. N. Holst“, og set, hvor tilfredse alle de rejsende var dermed. Kun er de naturligvis bedrøvede over, at den højtærede Minister nu maa indskrænke Farten til hveranden Dag, for derved realiseres ikke Tanken om en hurtig Forbindelse. Men jeg haaber, at den højtærede Minister maa kunne se sig i Stand til snart at lade det gaa mindst een Gang hver Dag fra begge Sider. Der er sagt mig, at naar den gamle Færge, vi har brugt deroppe, gjorde Turen frem og tilbage mellem Aarhus og Kalundborg, brugte den for 1,500 Kr. Kul, medens det Dampskib, vi har købt, og som ganske vist var noget dyrt — tidligere kunde vi have faaet det noget billigere —, kun bruger for ca. 300 Kr. Det er jo en mægtig Forskel. Jeg siger derfor: Skulde vi bede det ærede Udvalg om noget, skulde det være om ved tredie Behandling at indsætte en Bestemmelse, der gav Ministeren Bemyndigelse til hurtigst muligt at indkøbe et Dampskib Mage til det, der er købt, og sætte det i Gang mellem Kalundborg og Aarhus. Det er en Mangel, at der i Betænkningen kun i al Almindelighed udtales et Ønske i saa Henseende, men et positivt Forslag ikke er stillet. Jeg vil sige til den ærede sidste